

12. 2. 2023–19. 2. 2023 * LIII * 2227

Župnijski list stolne župnije
~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

6. NEDELJA MED LETOM

Še vedno smo pri začetnih, načelnih vprašanjih hoje za Kristusom. In kakšna naključnost: Prvo berilo je iz knjige, ki jo je napisal Sirahov sin Jezus. Dobro je študiral, naučil se je opazovati ljudi in njihovo ravnanje, a tudi posledice takih ali drugačnih življenjskih izbir; učil se je odkrivati zakonitosti življenjskih odločitev, ki človeka osrečujejo. Pravila in zapovedi so nujno potrebni, kjerkoli ljudje sobivamo ali se srečujemo med seboj ali z Bogom. Saj ne gre za omejevanje svobode duha, pač pa za njeno urejanje. Zato so resnično dobri le tisti zakoni, ki so po duhu usklajeni z Božjimi zapovedmi. Samo človeški zakoni morda enim koristijo, vsej skupnosti in tudi človeškemu duhu pa zagotovo ne, ker so nepopolni, večkrat zgrešijo pravičnost in vsebujejo pristranskost. Pravičnost pa je osnova miru. Zato je prava vera, ki zajema iz božjega, tako temeljnega pomena za življenje človeka in človeštva. Človek je svoboden. To je ena od potez

njegovega dostojanstva. Zato je lastno odločanje ena tako visoko cenjenih vrednot. Lahko se odloči, da bo ravnal po Božjih zapovedih, sposoben pa jih je tudi prezreti. Toda od tu naprej ne odloča več sam. Vsaka pot bo rodila svoj sad. Saj vere ne ohranjamo zato, ker so jo naši starši in predniki. Dokler se nam ne posveti, da je prav vera temeljnega pomena za naše življenje, je ta bolj breme kot luč. Zato je ne le od vsebine, ampak tudi od načina verske vzgoje – naj bo v družini ali v cerkveni skupnosti – v veliki meri odvisno, ali bodo mladi prav odkrili in vzljubili vrednote duha.

O kulturi, ki raste iz vere, pa v evangeliju govori Jezus, Božji Sin. Odnose v zakonu, družini in družbi le prestavlja na višjo raven, od lepih manir na spoštljiv medsebojni odnos, ki postaja tudi medsebojna odgovornost. In tu človek doživi svoje dostojanstvo. Ljudje smo enakovredni, različno vrednost imajo le naša ravnanja in odnosi.

Anton Slabe

PREPOZNAVAMO SE KOT CERKEV SKUPAJ NA POTI

Iz pastirskega pisma naših škofov za postni čas – I. del

Že drugo leto živimo v veseljni in naši krajevni Cerkvi poseben čas preнове. Papež Frančišek je oktobra 2021 povabil vso Cerkev, da stopimo na skupno pot preнове svoje vere in poglobitve svoje podobe o Cerkvi. Odkrili smo, da so lahko lepe stvari zelo preproste, da se je lepo srečati, se poslušati in podeliti drug z drugim svoja spoznanja, svoje skrbi in svojo vero. Ugotovili smo, da je tudi med nami veliko neznancev in oddaljenih. A ti nenadoma postanejo bližnji, če se jim približamo s prijazno besedo, če iskreno spregovorimo o sebi in o svoji veri. Potrebujemo veselje nad tem, da smo kristjani, veselje nad tem, da verujemo in smo Božji otroci. Takrat se bomo zavedali daru vere, bomo zanj hvaležni in ga bomo privoščili še drugim ljudem.

Postni čas je zato idealna priložnost, da se pustimo nagovoriti spoznanjem, ki so dozorela v tem prvem sinodalnem letu. Škofje se zavedamo, da s sinodo, ki smo jo začeli lani, nismo odpravili ali nadomestili vseh dosedanjih načrtov in prizadevanj za prenovu Cerkve, ampak jim želimo dati novega zagona. Poglobiti namreč želimo svoje zavedanje o nas samih, o tem, kaj in kdo smo Cerkev in kakšno je naše poslanstvo v tem konkretnem času in prostoru.

Papež Frančišek se ne utruja poudarjati, da je glavni voditelj in usmerjevalec sinode Sveti Duh. O prepoznavanju Svetega Duha govori apostol Pavel danes v berilu. Slišijo ga tisti, ki ga z ljubeznijo iščejo. Modrim tega sveta je namreč težko razumeti, da

Bog ljubi človeka in vztraja ob njem, tudi če ga ta prezira in žali. Kot pravi Pavel Korinčanom, se takemu Bogu eni posmehujejo, ker ne stopi s križa in ne pokonča svojih zasramovalcev, drugi se pohujšujejo, ker se daje v roke grešnikom in onečašča svetost Edinega in Vsemogočnega (prim. 1 Kor 1,23). Vendar jih Pavel na nek način tudi zagovarja, ko pravi, da Jezusa gotovo ne bi križali, ko bi poznali, kdo Bog je in kakšen je njegov načrt za človeka. To spoznanje presega človeške moči, saj pravi Pavel: »Česar oko ni videlo in uho ni slišalo in kar v človekovo srce ni prišlo, je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo« (1 Kor 2,9). Samo Sveti Duh, ki prihaja od Očeta, ki »preiskuje vse, celo Božje globine« (v. 10), nas lahko uči o tej resnični podobi Boga in njegove Cerkve. Zaslišali ga bomo, ko ga bomo klicali, ko bomo vztrajali z Božjo besedo, ko bomo iz vere in hvaležnosti delali vsaj majhne korake ljubezni.

Škofje vas na začetku postnega časa spodbujamo, da poživimo svojo odločitev, da želimo biti živi člani občestva Cerkve, v katero smo bili včlenjeni s svetim krstom. Moč tega občestva ni človekova popolnost, ampak Kristus in novo življenje, ki je sad njegove daritve na križu. Po poti preнове ne more nihče uspešno hoditi sam. Povezuje nas vera v Boga Očeta, ki nas ljubi; povezuje nas Sveti Duh, ki nam ga daje Oče, da bi lahko živeli njegove darove; in povezuje nas naša prošnja, da bi se prepoznali kot njegovi ljubljene sinovi in hčere.

STOLNICA – NAŠ DOM

Emonski škofje pod kupolo – sveti Maksim

O svetem Maksimu smo nekaj zapisali že v tednu Božje besede leta 1919 v številki 2086. Čeprav je od vseh štirih emonskih škofov edini najbolj zanesljivo izpričan, se tudi okoli njega hagiografi (pisci svetniških življenjepisov) ne morejo zediniti. Tokrat objavljamo del zapisa iz zbirke Bibliotheca sanctorum, ki je osnovna in najbolj obširna enciklopedija svetniških življenjepisov. Takole zapiše o svetem Maksimu:

Določenih podatkov o njegovem življenju je malo; med podpisi koncila v Akvileji leta 381 je Maximus episcopus Emonensis, ki ga enačijo z našim svetnikom, čeprav je topografska lokacija njegovega sedeža težavna in niha med Aemonia (Ljubljana), Aemona (Novigrad v Istri) ali Nona v bližini Zadra. Tradicionalni škofijski katalogi od Ughellija do Gamsa ga pripisujejo sedežu v Cittanovi, trenutno pa se nagibajo k Ljubljani. Po drugi strani pa ni gotovo, da je bil prisoten na sinodi v Milanu leta 390, saj je naziv episcopus Emoniensis, ki ga omenja, le ena od različic, le domneven.

Napis v njegovo čast, ki ga je leta 1146 v novigrajski katedrali postavil škof Adam, je treba umestiti v kontekst zgodovine njegovega češčenja. Zdi se, da je to prvi dokument o češčenju Maxima, čeprav ga Adam ne šteje za škofa, svetnika ali mučenca.

Oltar sv. Maksima z relikvijami v cerkvi sv. Kancijana v Benetkah.

Na podlagi tega napisa so poznejši hagiografi, ki so menili, da je Aemona enaka Novigradu, Maxima samoumevno naredili za protoškofa; dejansko so mu pripisali dejanja mučenca Maksimilijana z dne 30. aprila ali pa so ga zamenjali z istoimenskim škofom iz Verone.

Ko je bila novigrajska škofija leta 1443 združena s poreško, se je svetnikov kult razširil tudi tu. Po začasnem združitvi Poreča z beneškim patriarhatom leta 1451 je mučeniške relikvije v prestolnico lagune prenesel patricij družine Badoer, ki je živel v župniji svetega Canciana in jih je želel postaviti v tamkajšnjo cerkev. Izročilo pravi, da so leta 1588 ukradli mučenčevo telo in ga prepeljali v Reggio. Do vračanja je prišlo šele 21. novembra istega leta po posredovanju beneškega senata. Leta 1638 mu je družina Widmann postavila kapelo, ki jo krasi Molijev kip.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 12. 2.: 6. nedelja med letom**
- **Ponedeljek, 13. 2.:** sv. Jordan Saški, redovnik
- **Torek, 14. 2.:** sv. Valentin (Zdravko), duhovnik, mučenec
- **Sreda, 15. 2.:** sv. Klavdij, redovnik
- **Četrtek, 16. 2.:** sv. Julijana, mučenka
- **Petek, 17. 2.:** sedem ustanoviteljev reda servitov
- **Sobota, 18. 2.:** sv. Frančišek Regis Clet, duhovnik, mučenec
- **Nedelja, 19. 2.: 7. nedelja med letom**

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Mobilna aplikacija
Stolnica

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred
izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

po večerni maši molitev v čast
svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred
izpostavljenim Najsvetejšim
15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred
izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30,
18.30

**OB SOBOTAH IN PRVIH PETKIH
tudi ob 16.00**

**CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI
DAN:**

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30,
16.00, 18.30

NEDELJE IN ZAPOVEDANI PRAZNIKI:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30,
12.30, 16.00, 18.30

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)